

iz glavnega urada tajnik S. D. Z.

Na prvi konvenciji reorg. Zveze, katere se je vršila od 22. do 28. marca 1914, so bile...

Člani imajo tri oddelke in sicer: za \$1.00, \$2.00 in \$3.00 dnevne bolniške podpore.

Članom in članicam je dovoljeno se zavzemati samo za posmrtnino, za vso oddelno od 16.—50. leta, izvzemši člani, kateri so...

Ker je sedaj v glavnem uradu mnogo posla, da se bode vse v red spravilo po novem...

V današnjem glasilu je priložen prvi razred posmrtninskega oddelka in bolniško-odškodninskega oddelka "A. B. C. D. in E.", drugi, tretji, četrti in peti razred sledijo.

Prvi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "E".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$2000.00 posmrtnine in za \$3.50 tedenske bolniške podpore.

V bolniški oddelčni oddelki "E" je samo za članice od 16.—50. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Prvi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "D".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$2000.00 posmrtnine in za \$5.00 tedenske bolniške podpore.

V bolniški oddelčni oddelki "D" je samo za članice od 16.—50. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Prvi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "C".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. in za \$2000.00 posmrtnine in za \$1.00 dnevne bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki je pa v tem oddelku dovoljeno se zavzemati od 16.—50. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Prvi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "B".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$2000.00 posmrtnine in za \$2.00 tedenske bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki je pa v tem oddelku dovoljeno se zavzemati od 16.—50. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Table with 4 columns: Age, \$1.50, \$2.50, \$3.50. Rows 16-50.

Prvi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "A".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$2000.00 posmrtnine in za \$3.00 dnevne bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki pa samo do 45. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.50, \$2.50, \$3.50. Rows 16-50.

Drugi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "E".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$1000.00 posmrtnine in za \$3.50 tedenske bolniške podpore.

Bolniški in oddelčni oddelki "E" je samo za članice od 16.—50. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.50, \$2.50, \$3.50. Rows 16-50.

Drugi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "D".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$1000.00 posmrtnine in za \$5.00 tedenske bolniške podpore.

Bolniški in oddelčni oddelki "D" je samo za članice od 16.—50. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.50, \$2.50, \$3.50. Rows 16-50.

Drugi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "C".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$1000.00 posmrtnine in za \$1.00 dnevne bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki je pa v tem oddelku dovoljeno se zavzemati od 16.—50. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.50, \$2.50, \$3.50. Rows 16-50.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Drugi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "B".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$1000.00 posmrtnine in za \$2.00 dnevne bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki pa samo do 45. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Drugi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "A".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$1000.00 posmrtnine in za \$3.00 dnevne bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki pa samo do 45. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Drugi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "A".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$1000.00 posmrtnine in za \$3.00 dnevne bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki pa samo do 45. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Drugi razred posmrtninski in bolniško-odškodninskega oddelka "A".

National Fraternal Congress letvica za S. D. Z. za \$1000.00 posmrtnine in za \$3.00 dnevne bolniške podpore.

Člani in članice od 16.—50. leta, lahko vstopijo samo v posmrtninski oddelki, v bolniško-odškodninski oddelki pa samo do 45. leta.

Table with 4 columns: Age, \$1.00, \$2.00, \$3.00. Rows 16-50.

Tel. Princeton 1834 K

JOSIPINA TURK, 6010 ST. CLAIR AVE.

Se priporočam slavnim družinom in pogrebnikom, nevestam, ženinom.

Šopke izdelujem od 75c naprej. Vence od \$1.00 naprej. Najlepša cvetlična dela.

Se priporočam slovenskemu občinstvu

Želim našim rojakom srečne in vesele velikonočne praznike

ANTON SAMSON

651 E. 152 ST. COR. SARANAC RD Cleveland (Collinwood), Ohio

Prva in največja slovenska narodna trvdka z urami, zlatino, srebrnino in optiko. Največja zaloga gramofonov in dvostranskih plošč v vseh jezikih.

Priporoča svojo veliko zalogo finih ur, zlatih, srebrnih in niklastih. Dalje prstane, uhane, obeske, verižice, zapesnice itd. v največji izbiri in po najnižji ceni.

Svoj k svojim! Anton Samson, slovenski urar in zlatar.

Fino zobozdravništvo.

Dr. A. A. Kalbfleisch, zobozdravnik

6424 St. Clair-ay.

Govori se slovensko in hrvatsko.

Točna postrežba. Časopisi na razpolago.

Ženska postrežnica.

Edini zobozdravniški urad v mestu, kjer se govori slovensko in hrvatsko

Ne smatraj vsakega učene- ga, ki ob vsaki priliki kaže svo- je sčestnost; tudi ne smatraj vsakega za ničvrednega, ako nima — avtomobila.

Slovenci radi pridigujemo in govorimo, kako bi moralo biti to in ono; kadar pa treba pod- jetje voditi, pustimo tistemu, ki je najmanj zmožen.

V starem kraju hoče danda- nica vsak študirati, da so že vse gimnazije prenapolnjene; v Ameriki pa rajši pošiljajo tudi premožni rojaki otroke v šapo, kjer je več dobička.

Sploh je očentost in znanje prišlo med nami ob ves kredit. Moč, ki zna komaj podpisati ime, je "voditelj" naselbine.

Slovenska dramatika — ti tužna reva. Vsak te zlorablja in dela s teboj — deficit.

Dramatično društvo je po- trebno in moči je dovolj, a škoda, da hoče biti vsak režiser, "kulisenšbarjev" pa manj- ka.

Isto je z Narodnim Domom v Clevelandu. Veliko se piše, abira pa nič. Zopet besede, de- janja pa ne. Ako bi se manj pisalo, bi morda dom že stal.

Stari stoiki so se ravnali po nauku: Ako te kdo udari po licu, ne se vznemirjati. Ni si- oter treba nastavljaliti drugega lica, pač pa pomiluj človeka, ki ni dovolj junaka, da bi pregnal svojo jezo.

Ne razburjajmo se, ako nas kdo udari po časopisih. Ako je bil napad upravičen, ravnajmo se po nesvetu pisatelja, ako mislimo, da je bil neupravičen, odgovorimo v lepih besedah.

Med Slovenci je robata be- seda v posebni veljavi. Plos- kama osemu, ki se na dobro pridušati, namesto, da bi ga pomikovali.

Znak olikanega človeka, je, ako zna celo v pijanosti ohrani- ti dostojnost. Med Slovenci je potemtakem malo olikanih.

"Vodnik," ki sreča moža, ki je izgubil pravo pot, se ne usrečuje iz njega, ampak mu potkaže pravo stezo, po kateri bo prišel do cilja.

Velika noč je blizu. Mogo- če bo prišel tudi Veliki dan, ko bo človeštvo prišlo do pre- pričanja, da ljudje nismo zve- rine, ki naj se koljejo med se- boj in požirajo ena drugo.

Memiki klerikalci proti škofu.

Na nekem shodu v Iglavi je sprejelo katoliško ljudsko dru- štvo resolucijo, ki se v ostrih besedah obrača proti nastopu brnskega škofa. Resolucija za- hteva, da se vrne v mesto za kaznen premeščeni katehet pa- ter Adalbert Koerner. Nadalje so zahtevali odstranitev neke- ga kaplana, češ, da denuncira iglavske duhovnike. Tudi iglavski občinski svet se je po- stavil enako proti brnskemu škofu ter je protestiral proti boje Nemcem sovražnemu na- stopanju brnskega škofa.

Gorki.
"Berliner Tageblatt" poroča iz Petrograda, da je državni pravnik ukazal petrogradske- mu okrajnemu sodišču, naj ob- novi postopanje, ki se je leta 1908. uvedlo proti pisatelju M. Gorkemu zaradi njegovega ro- manna Mati. Obtožen je, da je zasramoval boga.

Koliko veljajo do danes sufra- getke Anglijo?

Neki angleški list je izraču- nal vsjo škodo, ki so jo sufra- getke povzročile. List pride po tem do naravnost strašne- ga zaključka. Statistični pre- gled podaja le večje škode, ka- lov razrušene gradove, cerkve, javna aradna poslopja, histo- rične zgradbe, javne naprave, železniške naprave in podob- no. Konstatirati se pa ne mo- gajo manjše škode. Velike ško- de se cenijo skupno na 974-

555.348 kron, torej skoraj eno milijardo kron.

Izborna mla

Dobiti je veliko število dobrih ml. Izmed teh priporočamo Severovo zdravilno mlo (Severa's Medicated Skin Soap) katera, kakor je že vjde- ti po imenu, vsebuje dragocena zdravilna kakovosti, katere provro- čajo prijetni intenzivni občutki na ko- ži. To mlo je izborna za detetove kopalj, za obličje, za brtje za moške in za izmlvanje lobanje. Biti bi mo- rala na vsaki toaletni mizi. Ima veli- ko vporab v vsaki hiši. Cena velikega kosa je 25 centov. Dobi se v vseh le- karnah. Zahtevajte—Severovo. Ako je ne morete dobiti, naročite je od nas. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

OGLASI.

Soba se odda v najem za ene- ga fanta. Vprašajte 1192 Nor- wood Rd. (32)

Dva fanta se sprejmeta na sta- novanje in hrano. 5520 Carry ave.

NAZNA NILO.

Slavnemu občinstvu naznan- jam, da sem odprl trgovino z grocerijskim blagom. Roja- kom se najtopleje priporočam, da me podpirajo v mojem po- slu. Garantiramo jim vedno uljudno in pošteno postrežbo, da bo vsakdo zadovoljen, kdor kupuje pri meni. Roman Ma- ver, 4220 Superior ave. (32)

Naznanilo.

Vse mrojakom, ki iščejo dr- žav. papirje in druge stvari, naznanjam, da se moje stano- vanje nahaja na 1140 Nor- wood Rd. Vsak kdor želi imeti kake informacije glede tega, naj pride v petek in ponedeljek zvečer v Knausovo dvorano, kjer se mu vse natančno razlo- ži. Rojaki, varujte se tistih, ki zlorablajo moje ime. Je neki javni notar, ki je že večkrat rabil moje ime. Istega, katere- ga se to tiče, opominjam da- nes prvič in zadnjič, da ako ne more pošteno pod svojim imenom svojega posla vršiti, naj to opusti, če ne želi, da ga objavim s polnim imenom in nastopim sodnijskim potom napram njemu. Josip Jarc, De- puty Clerk of Com. Pleas Court, 1140 Norwood Rd.

Baileys THE BIG STORE

Razprodaja Greenberger-Hayman-Oppenheimer Co. obleke.

Deške in otročje obleke

Blago se je kupilo z velikimi žrtvami, ker igre tvrdka iz trgovine. Sedaj si prihranite danar.

- Greenberger-Hayman-Oppenheimer Co. \$6.50 in \$7.50 obleke po \$4.00
- Greenberger-Hayman-Oppenheimer Co. \$8.00 in \$8.50 obleke po \$4.85
- Greenberger-Hayman-Oppenheimer Co. \$9.00 obleke po \$5.85
- Greenberger-Hayman-Oppenheimer Co. \$10.00 in \$12.00 obleke po \$6.85

Ženski novi svileni površniki.

Po \$10.75 Črna svila moire, posebno priprav- no za močne postave. Delane naj- bolj pripravno in komodno. Ovrat- nik in rokavniki okrašeni s tafeto. Cena \$10.75

Po \$14.75 Črna svila moire, krasen vzorec. Ki- mono rokavnik izvršenega dela. Medici satenast ovrtnik. V soboto same po \$14.75

Po \$9.95 Serge površniki, checks in crepe vzor- cev. Mere za gospe in gospodične. Delane z kimono ali raglan rokavniki Čistilni umetni ovrtniki. Vse barve. Po \$9.95.

Ženske in dekličje obleke.

\$14.75, \$16.75, \$19.50

Pravkar smo prejeli 400 oblek. Vse mere, barve in materi- jala. Nikdar še niate videli tako finih vzorcev. Oblapno na hrbtu, kimono rokavniki, krasno nakinčane. Najmodernejši gumbi. Kombinacija tafete iz moire. Svilo je pri teh oblekah nekaj v resnici krasnega.

FRANK KENIK,

6301 St. Clair Ave.

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

Slovenskim delavcem v Clevelandu uljudno priporočam svojo trgovino kjer dobite vedno najboljšo, uljudno in pri- jazno postrežbo. V zalogi imam vedno fine čevlje za moške, ženske in otroke, nadalje vsakovrstne fine praznične in delavne srajce, vse moško spodnje pe- rilo, fine zavratnice, klobuke vseh mer in vzorcev in še vse druge moške po- trebščine. Pri meni ste vedno dobro in pošteno postreženi, in vsakemu sem hvaležen, ki pride v mojo trgovino. Vsem svojim znancem in prijateljem želim vesele velikonočne praznike. ☐

FRANK KENIK, 6301 ST. CLAIR-AVE.

Kdor ljubi delavsko

svobodo naj pride k

J. KOZELY

Slov. krčmar, 4734 Hamilton Ave.

PRIPOROČILO!

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da smo kupili veliko zalogo oblek, moških in za dečke, razno vrstnih barv in velikosti,

Ravno tako dobite raznovrstno obuvalo, za celo družino, po vedno nižji ceni kot drugje, in blago samo prve vrste, ker pri nas ne prekupu-

jemo starine, in ne prodajamo starega za novo. Zatorej se toplo priporočam, vsem zavednim Slovencem tu v Clevelandu in okolici, za kar jim bom vedno hvaležen.

Louis Gornick,

6033 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Slovenski trgovec in pravi prijatelj naprednih delavcev.

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA AMERIKA
Excellent advertising medium.

Delo in vojska.

Vojska je za današnjega obrtnika ali delavca le žalost in beda in ničesar drugega. Pridobitev v vojski plača delavca s telesnimi in duševnimi mukami, smrtjo, škodo za družino, propastjo. Naj bo pridobitev v vojski še tako velika, za delavca nima mnogo koristi, ali pa skoro prav nobene. Osebnih dobičkov delavca se radi vojske še nikdar pomnožil ni, radi vojske se delo še nikdar ni zlahkalo. Vojska sicer lahko poveča meje delavske domovine, toda delavcu in njegovim otrokom ne prinese sigurno uobene koristi.

Da, mi priznamo, da včasih se delavec veseli, ker se je njegova domovina razširila, toda ako bi delavec pomislil, koliko tisoč mladih življenj je moralo plačati pridobljeni kos zemlje, tega mine veselje. Ali se spleča, da skoči tisoč delavcev v smrt, da se domovina razširi za nekaj sto kilometrov ali milj? Nekateri bodojo zopet trdili, da smo brezdomovinci ali celo socialisti, ker smo proti vojski, toda pomniti je treba, da proti vojski pridigujemo tudi najboljši republikanci, monarhisti ali demokrati. Proti vojski pridiga vsakdo, ki bi rad imel na svetu mir. Da, res je, da včasih brez vojske ne more biti. Potrebna je bila prva balkanska vojska, kajti Slovanov na Balkanu je bilo vsak dan stotine poklanih od Turkov, in da se take razmere odpravijo, so Balkanci naškocili Turka. Danes imajo mir. Nikakor pa se ne more dovolj ožigati druge balkanske vojske, kjer so si bratje skočili v tase iz same nevoščljivosti in dobičkazelnosti.

Mnogo je ljudi na svetu, ki imajo od vojske dobiček, toda delavec nikakor ne. Seveda mi ne smemo kar slepo trditi, da je to resnica. Za vsako trditve se mora podati dokaz. Tu je torej najvažnejše vprašanje, če je ta trditve resnična. Ako je resnično, da delavec ne dobi ničesar od vojske, če zmagata ali če je pobit, tedaj vidimo v delavcu največjega zagovornika svetovnega miru.

V starih časih so se vršile vojske največkrat radi kake

otročarije. Močne države so se teple med seboj leta in leta, in ko nobena ni imela več moči, so odložile orožje, in vzelo je sto ali še več let, da so se take države zopet gospodarsko dvignile. Take vojske so nastale radi tega, ker v državi ni bilo močne organizirane stranke proti vojski. In današnje delavske organizacije bi gotovo protistralke, če bi se Zvezdijene države zapletele v kako vojsko, da bi vrgle narod v vrtnice vojnega klanja.

V starih časih so se vršile vojske, ker je kak kralj razžalil drugega kralja, in posledica je bila, da je padlo tisoče mladih mož. Vojske so se vršile radi načel, vojske so se vršile radi vere. Da ravno, radi vere se je pobijalo in poklalo že na milijone in milijone mladih duš. Vzemite samo brižarske vojske! Celih 200 let so razni kralji in fanatiki vodili tisoče in tisoče, da milijone mladih sinov preko morij v Palestino, in kaj je bil konec? Turki so te mlade moči lepo poklali in pomorili. Palestina pa je ostala turška! Mar mislite, da je Bogu dopadljivo, če se radi vere pobije na milijone zemeljskih prebivalcev? Vzemite tridesetletno vojsko! Vršila se je od 1618—1648. in je divjala skoro po celi Evropi. Tepli so se trideset let radi vere, in sicer katoličani in protestanti. Zemlja je bila napojena s krvjo, nekaj let po vojski ni bila pripravna za nobeno obdelovanje, in ljudje so tako porabljali, da so se precej približali divjaški dobi? In kaj je posledica? Nemčija, Danska, Nizozemska, Švedija in Norveška so ostale protestantske! Papeži, ki so pomagali, da se je tridesetletna vojska vršila, so imeli svoje veselje nad tem klanjem ljudi. Poglejte Irsko! Tam se že nad tisoč let tepejo radi vere. Vsakdo ve, da je Irski namočena s krvjo katolikov, ki so se branili proti angleškimi kalvinčim! In celo danes ni miru. Krvava državljanska vojska preta na Irskem, protestantje ne dovolijo, da bi katoliški Irski imeli kake posebne pravice.

In tako bo tudi v bodoče. Dobiček ali zguba vojske se nikdar ne vzame v proračun. Vojske za narodno samostalnost, za politično svobodo (to

so revolucije) za versko svobodo, vse to je povod klanju. Dobički vojske so vedno le zahtevana odškodnina, pridobitev trgovskih interesov. Taki dobički dobro pridejo raznim državljantom, namreč, trgovcem, bogatim posestnikom, častnikom, kraljem in drugim. Toda delavci ne dobijo od vojske ničesar.

V starih časih so se zmagovalci vračali domov s silnim plenom, sužnji in blagom. Stanovniki premagane zemlje, vsa njih lastnina, mesta in svet, vse to je bil plen premagalec, in brez dvoma je dobil skoro vsak vojak del tega plena. Vojska je bila tedaj za siromake nekaj poklic, kjer so riskirali vsak dan življenje ali bogastvo. Dobitki ali plen vojske je zanimal tedanje ljudi. Seveda so dobili največje dele plena častniki ali pa vojskovodje, toda inoben vojskovodja ni mogel biti popularen, če ni delil plena s svojimi vojaki.

Toda svet je napredoval. Poveljstva so vojske postale bolj lepo poklani in pomorili. Palestina pa je ostala turška! Mar mislite, da je Bogu dopadljivo, če se radi vere pobije na milijone zemeljskih prebivalcev? Vzemite tridesetletno vojsko! Vršila se je od 1618—1648. in je divjala skoro po celi Evropi. Tepli so se trideset let radi vere, in sicer katoličani in protestanti. Zemlja je bila napojena s krvjo, nekaj let po vojski ni bila pripravna za nobeno obdelovanje, in ljudje so tako porabljali, da so se precej približali divjaški dobi? In kaj je posledica? Nemčija, Danska, Nizozemska, Švedija in Norveška so ostale protestantske! Papeži, ki so pomagali, da se je tridesetletna vojska vršila, so imeli svoje veselje nad tem klanjem ljudi. Poglejte Irsko! Tam se že nad tisoč let tepejo radi vere. Vsakdo ve, da je Irski namočena s krvjo katolikov, ki so se branili proti angleškimi kalvinčim! In celo danes ni miru. Krvava državljanska vojska preta na Irskem, protestantje ne dovolijo, da bi katoliški Irski imeli kake posebne pravice.

pa dolžni dovolj maščevanja za tisočere krivice, storjene narodu.

Vojska danes ni nobenega pomena za delavce. Od vojske delavec nič drugega ne dobi, kot krogljo v telo, smrt, ali večno pohabljenje in nezmožnost, da bi preživel družino. Ne teško bi se mogel danes najti pravičen vzrok, da se začne poštena vojska za visoke ideale, katerih si nikakor drugače ni mogoče priboriti, kot da teče kri. Toda taki ideali morajo biti v resnici vredni, da se žrtvuje nekaj tisoč mladih življenj. Delavec bo napredoval na gospodarskem in obrtnem ter poljedelskem polju, v vojski za njega ni napredka, pač pa smrt.

Dan vstajenja.

Pisana množica ljudi je čakala na postaji malega mesta prihoda vlaka. Blizali so se prazniki in mnogo družin je čakalo svojih dragih, ki pridejo na kratkih oddihih.

Tudi ona je prišla. Zada je množico je stala, sama, ne meče se za pogovore sosedov, ki so bili glasni in veseli. Nihče je ni poznal in ona ni poznala nikogar. To ji je bilo ljubo in želela si je še večje samote, celo ljudi, s katerimi bi ne znala občeati, ki bi ne razumela njihovega jezika. Minute čakanja so se ji dozdevale ure, in ko je slišala, da ima vlak še veliko zamude, je postala še nestrpnjša. Nič ni mogla več obstati, morala je hoditi pred postajo gorindol.

Ugibala je na tihem: "Ali pride, ali ne?" — Da bi vedela to nakano, bi ji bilo lažje. Bolj gotov bi bil njen korak in strah bi izgubil iz srca. Negotovost je hujska kot bolečina sama.

Pred dušo so ji vstajali vsi trenutki, ki jih je preživela z njimi, ki ga čaka sedaj z bolelstjo v srcu, z Alfredom. Spomnila se je, kako svecano ji je obljuboval, da se v prvih počitnicah vrne k njej, k svoji nepozabni Albini. A prišel je Božič, njeno upanje, pa dobila je od njega samo pisemce, da so nenadne zapreke prekrizale njegov načrt in da mora obiskati bolnega brata v daljnem mestu...

V njeno srce se je naselil strah in obšla jo je huda slutnja, da je morda to samo izgovor v sili. In pisala mu je pismo, vroče in koprneče ljubezni in vdanosti. Dobila je zopet toliko tolažljivih besed v odgovor, da bo tem veselejša svidenje o Veliki noči — in v njeno srce se je hipno naselil zepet mir.

Dnevi pa so tekli kot leta in komaj je čakala Velike noči. Čim bližje je prihajala, tem nestrpnjša je bilo pričakovanje in hrepenenje... Nešteto pisem mu je pisala, naj se vrne vsaj še enkrat k njej, da bo pozabila pri njem vso svojo bolest in bedo...

In zdaj morda minevajo zadnji trenutki, ki jo še ločijo od njega. Saj je pisal, da pride ne sicer določno, kedar, a samo, da se vrne samo še enkrat in naj ga čaka še dneve in noči drdra vlak tam v dalji in pri oknu sedi Alfred, gledajoč, kdaj se prikaže pred njim mesto z belimi hišicami, kjer sanja o njem devotka najlepše ljubezni.

celo zadelo se ji je, da vidi na mrzlih obrazih popotnikov škodaželjen nasmeh...

In takrat so zvonili tam v mestu zvonovi, vabeč ljudi k vstajenja, v njeni duši je zavlaaplavali čez njive in travnike, in vse je oživelo ob tej veseli pesmi... Albina pa je začutila tem večjo žalost. Za njo ni bilo več vstajenja, v njeni duši je ztvladala tema, ki objame človeka po padcu... Ob teh veselih glasovih vstajenja, ki so padali v njeno srce kot težki vdarci, ji zavladala v duši še večja disharmonija. Saj za njo ni bilo rešenika, ki bi jo dvignil in rešil temne bodočnosti...

Alfreda ni bilo. Tudi pisma ni dobila več od njega. Čakala je mirno kaj ji prinese usoda. Bala se ni ničesar več, vtrdila so jo viharnji in v duši se je naselil čuden mir, podoben tišini, ki objame naravo po viharni noči.

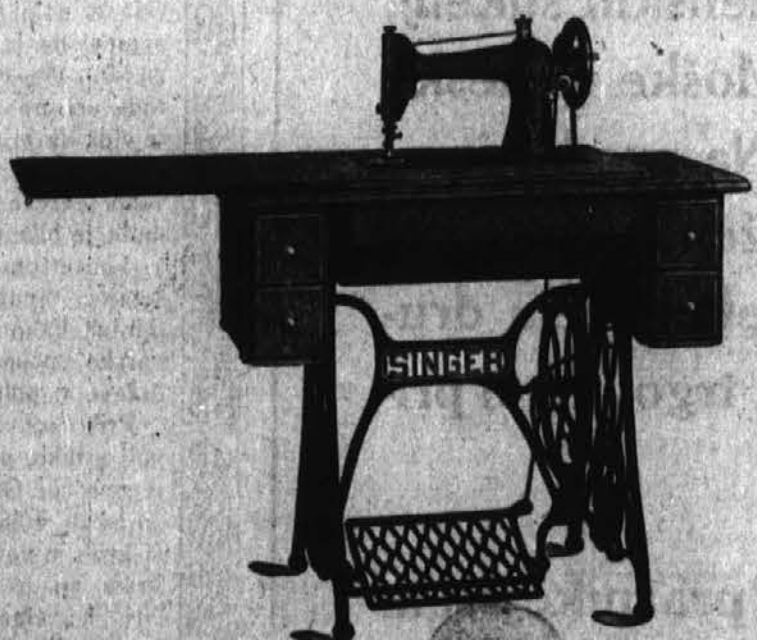
Z večernim vlakom se je Albina odpeljala z doma. Z malo "Albini" sta nastopili daljno pot. V najsamotnejši voz sta se skrili radovednim sopotnikom, ki vsega presodijo od nog do glave, veseleč se moirebitnih napak in nepravil. Ko je že odhajal vlak, je prhitela v voz še dama z velikim, najmodernejšim klobukom in oblastno sedla nasproti Albine. Vse njeno vedenje je kazalo, da ni z najboljših krogov, naškrovnino pa je bila njena obleka prav velikomestna. Dama se razleknila po klopi; Albina pa je zaduhala neprijeten duš po opojnih pijačah. Motne oči neznanke so žarele v divjem svetlu in Albine je bilo strah, da nenavadnih pogledov, tako, da se je presedla v nasprotni kot voza.

Pozno v noči že se je ustavljal vlak na postaji malega mesta. Albina je čula ime, ki ga je klicaj sprevednik in srce ji je začelo močno biti. Bilo je mesto, kjer je bil v službi Alfred. Albina je pogledala skozi okno na peron, kje je bilo le malo ljudi. Oko ji je komaj razločevalo ob slabi razsvetljavi. Ko je ona nenavadna dama čula ime mesta, se je z nerovno hitrico odpravila iz voza. Albina jo je videla, kako je begala po peronu in slednjič obstala na koncu postaje pred moškimi, čegar postava se je komaj razločevala v poltemi.

Prisel pa je mimo v onem hipu sprevednik s svetilko v roki in Albina je videla gospodu v obraz ter se zgrudila nazaj na svoj sedež... Bil je Alfred... Vlak je zaživljal in oni hip je izginila postaja v daljavi. Okroginjokrog je zavladala tema, v Albinem srcu pa je postalo čudno jasno in svetlo. Ni bilo več slutnje in bolesti, vse je izginilo tisti hip, ob tem spoznanju. Stisnila je malo Albini k sebi in zadelo se ji je, da je ta pogled v temo njegovega življenja uničil v njej vsak spomin nanj in da se pričlenja zanjo nov dan, veliki dan spoznanja in vstajenja k novemu življenju...

Studentko.

— Ali hočete prodati hišo, lo ali iščete prijatelja, znanca, dolžnika, ali bi radi pripravili svojo trgovino? Denite malo oglas v naš list, in takoj bode dete imeli uspeh. Nad 8000 rojakov v Clevelandu bere "Clevelandsko Ameriko".

Veselo Velikonoč!

ŽELIM VSEM ZNANCIEM IN PRIJATELJEM

Rudolf Perdan,

Prodajalec "SINGER" šivalnih strojev.

6024 ST. CLAIR AVE.

ZA PRAZNIKE

KAKOR JE ŽE SLOVENCEM ZNANO IMAMO ŠE

TRGOVINO Z VINOM IN ŽGANJEM

ter najbolj fino urejeni slovenski saloon v Clevelandu, največji slovenski naselbini. Prav lahko postrežem vsem karsikdo poželi, kakor s pristnim domačim vinom na galone in sode, po zmernih cenah. Bemo in ručeče vino. Nadalje imam izvrstno domač tropinjavec in najboljše žganje v steklenicah po nizkih cenah. Posebno znižane cene za praznike. Priporočam se vsem starim prijateljem in Slovencem sploh v obilni obisk in naročila.

Geo. Travnikar,

OLD BANK CAFE

Vogal 55. ceste in St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio.

Mamonova žrtev.

Ivan Stukelj.

Zvenčeca kovina, rumeno zlato, belo srebro, kolika moč do človeškega razuma in srca! Stojimo, kakor pred nezrešljivo uganko, da se človek z vso strastjo oklene te sicer bleščeče, a toli trde, mrzle materije, kakor živiga bitja s toplim, čutečim srcem.

Tak čuden, zagoneten človek je bil gospod Podlesnik. Živel je pred dobrimi štirindevetimi leti v malem mestu K... na Slovenskem. Vse mesto ga je poznalo, a prijateljev pa ni imel. Sam in samcat je hodil po mestu. Ob določeni uri se je prikazal zjutraj, ko je šel k maši ali od maše in zopet k gotovem času je stopal skozi mesto na izprehod ali v kopalnico k reki Bistrici, kjer je imel svojo kopalno utico. Tudi v mrzlem času se je tam kopal, da je ljudi kar stresavalo po životu, ko so se menili o tej njegovi navadi. Vsled tega telesnega utrjevanja se je ponahal s silno čilim zdravjem. Četudi že nad sedemdeset let star, je stopal še vedno s čvrstimi koraki. Le v plečih je bil nekoliko upognjen. Obraza je bil zmornom obritega in lepo rdečega, s kojega pa ni sevala nikakva prikupnost. Njegove blede sinje oči, nekoliko vpošev vrezane, so bile ostre, ki so se zvedavo upirale v človeka, kakor bi hotelo globoko prodirati v notranjčino novega znanca, a kmalu nato so nemirno begale semintje. Oznanjale so nezaupljivost.

Opraviljen je hodil vedno enakomerno, v poletnem času s svetlorjavim površnikom, ki je bil dolg, da so se mu spodaj le malo videle temne hlače, na glavi z belim slamnikom, po nemi pa je nosil temnosivo sukno in črn širokokrajen klobuk, v roki pa palico s srebrnim gumbom, katero je glasno postavil na tla, da se je oddaleč čulo, kadar je korakal po tihem tleh.

Stanoval je v dolgi samostanski ulici. Čudne, čudne reči so pripovedovali o njegovem bogastvu. Za stanovanje je imel dve sobi. Prva je bila opravljena z jako preprosto opravo, v drugi pa je imel za železnimi vrati in močnimi okrižji na oknih svojo zakladnico zlata in srebra. Postrežnica, ki mu je pospravljala in prinašala jedi, in drugi ljudje, kateri so ga skrivoma opazovali, so pravili, da gospod Podlesnik po več ur na dan sedi v zabavo prešteva zlatnike in srebrenike.

"Cink, cinka, cink!" — Ta glas se čuje tedaj iz sobe, ko jih poklada v stolpce. Sliši se ševket denarja, ki ga zopet in zopet izsipava iz novih mošenj na mizo. In iznova ona enakomerna pesem: cink, cink, cink! — Polglasno prešteva potem stolpce: "Sto, dvesto, tristo... tisoč, dvatisoč, tritisoč..."

To se ponavlja večkrat v tednu. Dolgo časa traja, predno prešteje vse svoje bogastvo, a potem začneja od kraja.

Iz njegovega življenja se ni mnogo vedelo.

Semkaj se je preselil iz Trsta. V svoji mladosti je pasel drobnico po domačih planinah. Pozneje je prišel v mesto in slednjič k vojakom. Tam je imel srečo, dosegel je čast narednika ter služil cesarja dvanajst let. Potem je vstopil v službo politične oblasti. To je opravljal s pravo vojaško zvestoto, obenem pa se je z vso strastjo zaljubil v — denar. Vse svoje prihranke je posejeval svojim tovarišem in tudi drugim zanesljivim ljudem za visoke, oduševske obresti. Imenje se mu je v nekoliko letih podvojilo, potrojilo, vedno višje in višje se je kopicil njegovo zaklad. Strast do pridobivanja mu je rasla, a z njo pa tudi skrb, da ne bi izgubil pridobitvenega. Lastnega ognjišča si ni bil postavil, najbrže si zaradi znanega skopuštvu ni mogel ali ni hotel poiskati življenja družice.

Ko se je postaral, je stopil v pokoj in iz velikega prometnega mesta se je preselil v to

tiho mesto, kakor da bi se tukaj varnejšega čutil s svojim zakladom.

Kakor je nekdaj rad izposojeval denar na visoke obresti, tako je bil sedaj na stare dni v tem oziru neizprosljiv. Takim prošnjikom je govoril: "Ljudje so me že pripravili ob mnogo denarja. To moram imeti zase, samo zase. Časi so dragi, hudi, kdove, če bom izhajal s temi prihranki, ako mr Bog da dolgo življenje."

Skrival se je pred lastnimi sorodniki, katerih je imel precej po oddaljenih moravskih hribih. Bili so večinoma siromaki. Ti so ga tuptam nadlegovali s prošnjami, da bi jim pomagal v neizprosljivih utajah. Odpravljal pa jih je le z malimi milodari. Ob takih prilikah se je opravičeval: "Imam nekaj, pa ne veliko. Moram sam skrbeti, da tudi meni ne zmanjka."

Drugega nadležnega je zopet odstavljali: "Trudi se, trudi, duša božja, kakor sem se jaz trudil, in varčuj, pa boš imel toliko, kolikor jaz in morda še več. Po smrti pa itak vse dobiš za menoj, saj ne bom ničesar s seboj ponesel na oni svet."

Tako so ubogi sorodniki odhajali od njega žalostni, z v srcu vsaj z nado na veliko dedščino. Toda bogati stric je bil tako cvetočega zdravlja, da je vse govorilo o njegovi čisti prerokujoči mu, da bo uščakal ite let.

Gospod Podlesnik se je vedno bolj ogibal ljudi.

Srebreniki, zlatniki, ti so mu bili najboljši prijatelji, zato je tako lahko pogršel človeško družbo.

"Cink, cink, cink..." Ta pesem mu je bila doma najljubša zabava.

Včasih se je celo dolgo v noč zabaval s temi srebrenimi in zlatnimi prijatelji. Prepevali so mu enakomerno, a njemu tako prijetno pesem:

"Cink, cink, cink..." —

Leto so potekala v mirnem tiru naprej.

Nekega poletnega večera pa je to malo mesto vzburkal grozen dogodek.

Tisti dan je bil semenj, kar se je o mraku raznesla po mestu vest, da gospod Podlesnik leži ubit v svoji kopalnici ob samotni Bistrici.

Ubijalca so zasledili takoj. Bil je lastni nečak gospoda Podlesnika, njegove sestre sin.

Ta je imel nekdaj lepo posestvo in veliko trgovino z lesom v trgu M... Po nesrečni speculaciji pa je prišel ob vse. Prosil je poprej svojega ujca za pomoč, da bi rešil svoje imetje, a oni mu jo je kratkoma odrekal, dolžec ga lahko mišljenosti in rabsipnosti.

V raznih malih službah se je obubožani nečak v najlepši moški dobi trudil in ubijal, da bi preživljal svojo mnogobrojno družino. Dohodki povsod premajhni. Beda in obupnost sta ga spremljali pri njegovem trudu. Njegove moči so bile strte.

Iznova se je obrnil za pomoč do ujca. Tisti usodni dan ga je dobil v kopalnici.

Milo ga zaprosi. A ujec ga sedaj zavrne celo zasmehljivo, odurno.

Tedaj pa je bednemu možu zavalovila vsa kri od srca v glavo in v divjem, nezavestnem srdu je zgrabil težek kamen, ki je tamkaj ležal. S kruto besnostjo je razbil lobanjo trdosrečnu.

To je zločinec sam priznal pri porotni sodbi.

Za nesrečnim možem so se zaprla težka vrata pokore, dolgoletne ječe. Ni je prebil. Svobode ni mogel preboleti in kmalu je izhiral in umrl.

Gospod Podlesnik ni zapustil nikake oporoke. Njegovo imetje, ki ni bilo sicer tako veliko, kakor so bajli o njem, a vendar leno in vse v čistem zlato in srebru je prišlo na njegovo sorodstvo, katero pa je bilo mnogoštevilno. Bolj oddaljeni sorodniki so dobili majhne svote. Ta denar pa se je ljudem zdel krvav, vzbujal je temne slutnje, da jim ne bo donašal sreče...

V mamoni gospodu Podlesnika je tičal demon...

Denar, katerega plačate za časopis, je najboljše naložen.

JOSIP GORNIK,

KROJAČ PRVE VRSTE

TRGOVINA VSO MOŠKO OPRAVO.

Glavna trgovina:
6113 St. Clair-av
CLEVELAND, O.

Podružnica:
672 E. 152 St.
COLLINWOOD, O.

Velika trgovina moškega najmodernejšega blaga, je popolnoma založena z moškimi oblekami po jako nizkih cenah. Zlasti priporočam za ta čas fine moške klobuke, mehke in trde v vseh barvah. Najfineje kape po nizkih cenah. Velika izbira srajc, kravat, ovratnikov, spodnjega perila in vseh moških potrebščin.

Moderna krojačnica.

V naši krojačnici izdelujemo najmodernejše obleke po meri. Na razpolago je na stotine vzorcev. Vedno moderni kroj in primerne cene

Rojakom in rojakinjam v Collinwoodu

priporočam veliko izbero ženskih sukenj, kril in kikelj ter otročjih oblek. Moške in deške obleke so iz najboljšega blaga. Na prodaj imamo vse vrste čevljev, za moške, ženske in otroke. Pri nas dobite vse, kar potrebuje cela družina za opravo. Če kupite v tej trgovini si pripravite denar.

Želimo vesele velikonočne praznike vsem našim cenjenim odjemalcem.

JOSIP GORNIK,

6113 ST. CLAIR AVE. :::: 672 EAST 152nd ST.

Iz Trsta v Buenos-Ayres.

Milan Dolinar.

V tržaškem pristanu se je gnetla množica ljudi, vihteča z robcami in klobuki zažadi gozdnav odhajajoči ladji; na krovu so se stiskali popotniki in mornarji ter jemali slovo od tržaškega mesta, nekateri za vedno, drugi za kratke dobe. Teško je človeku, kadar gre prvič na morje, čeprav ga miče daljna tujina in neznani kraji zakaj na ladji se prične takoj čisto novo življenje, povsem drugačno od dosedanjega. Šele čez leto dnij se povrne spet v svojo domovino, ki se mi zdi neizmerno dolgočasma in pusta, kadar sem v njenem naročju, pa se vendar tako težko ločim od nje.

Z veliko spretnostjo se je izmotal iz množice velikih in malih ladij, gosto posejanih v velikem pristanišču, ter si je našel pot v prosto morje. S polno hitrostjo je šlo proti jugu, na levi nizki, žalostni istrski griči in med njimi včasih par belih hiš in cerkev. Par kratkih ur vožnje in ogromni svetilnik nam naznanja, da sta Istra in avstrijsko vojno pristanišče Pulj za nami in proti večeru ni nikjer več videti zemlje. V petek opoldne smo odšli iz Trsta, v nedeljo zjutraj se bližamo grškemu mestu Patrasu. Na levi raztrgana, gorata, brezmejno žalostna obala grškega kraljestva, na desni ravninski otoki, sivi, skalnati in povsem goli. Toda morje je jasno in sveto in modro, kakor poletno nebo, tēr se bližeče peni, ob železni ostrini ladje. Ob vznožju daljnih gor se vidijo bele pike, tam je Patras, prvo pristanišče, ki ga vidim v tujem svetu. Ko je ladja že dovelj blizu pristanišča, primrgolijo nešteti čolnički, obloženi z vabljivim sadjem, z njih kričijo Grki in lomijo vse mogoče jezike; komaj je ladja dobro zasidrana, se že začne glasna, bučeča trgovina: vsak posestnik čolnička vrže košarico na krov, ki je privezana na dve vrvi — eno drži prodajalec v čolnu, drugo kupec na ladji, ki dane svoje groše v košarico ter jo spusti dol. Gotjufi Grk si vzame denar iz nje ter nameče — pol manj sadja v košarico, kakor je obljubil. A tudi tako ne pride prodajo, zakaj grško grozdje je poceni in veliko in dobro. Grozdi po pol kile in po kilo, jagode pa velike, kakor orehi. Ladja stoji tam samo par ur in vse se vrši z veliko naglico. Tolpa grških izseljencev pridrvi na kriv, za njimi drugo tolpa sestradanih Arabcev iz Palestine. Stroj vlečejo in dvigajo skoraj brezmejno množino sodov na krov, ter jih spuščajo v globlino ladje. Kakeh tritisoč jih je in vsi so polni grškega grozdja, namenjeno je pa za južno Ameriko. Na suho iti ni časa in tudi vredno ni, zakaj z ladje se vidi, da je mesto dolgočasno in pusto, brez posebnih zanimivosti. Zvečer smo odšli, na pomolu je bila velika promenada s koncertom vojaške godbe, šestajoci "junaki" so se pa spominjali, kako so s srbsko in bolgarsko zaslugu podvojili svojo državo v polpreteklih časih.

Prihodnji dan sem imel dovolj prilike, natančneje ogledati smrdede Grke in Arabce, ki so iskali v južni Ameriki boljše kruh in novo domovino. Od kraja mi je bilo težko, razločiti jih: zamazani so vsi jednako, srdmijo vsi jednako, govorijo pa oboji meni popolnoma nerazumljive jezike. Oblečeni na pol v starodavne narodne noše, na pol v običajno našo obleko, se vrtijo gobezdavi Grki po krovu in pejojo v kakem kotu svoje žalostne, brezmejne enolične pesmi, v katerih se ponavlja kratka, kratka melodija neskončno dolgo, da ubije tujcu v najkrajšem času ušesa in pamet. Zvečer plečejo po krovu in njihovi plesi so ravnokaki, kakor njihove pesmi. Vsi se zberejo: fantje in zreli moške in starci, zreli za grob, ter se igrajo razposajeno, kakor naši otroci in njihove igre so zelo slične našim. Dalje na tretji strani.

Vera usmijena, ne vera sovrašiva.

Moderno angleško časopisje se danes veliko peča z vprašanjem o moderniziranju vere. Pa ne samo angleško, pač pa časopisje vseh večjih narodov. To moderniziranje pa ne pomeni, da bi bila ista vera slaba, pač pa pomeni, da gotovi profesorji, učenjaki in tudi duhovni skušajo vpelje v vero ne samo dolar in prodajanje božjih postav, pač pa tudi pravo samaritanstvo in ljubezen do bližnjega, ki je danes iz pomeznih ver že skoro zginilo. Krist je svoje dni pregnal farizeje iz tempeljne, ker so spremeniili hram božji v prodajalnico posvetnega blaga. In ali je danes kaj boljše? Ali se pridiga danes v cerkvi kaj drugega kot o posvetni nečimernosti? Redko kaj drugega, ker današnji Kristovi namestniki so postali tudi "moderni" v tem smislu, da so prevzeli nauk modernega vladarja — dolarja! Za dolar si krišen, za dolar si obhajjan, za dolar si spovedan, za dolar poročen, za dolar pokopan, za dolar poslušas besedo božjo, če ima še kaj prostora v hramih Boga. In če časopisje to kritizira, tedaj se pa dvigne cela jata tihih vran in kriči: Brezverci, bogokletniki, brezbožniki, kaj vas to brigal! Ali nam ni Krist zapovedal, da se moramo ravnati po njegovih naukih? Ali nismo direktni njegovi nasledniki? Ljudje, ne vrjemite zapeljivcem, nosite še nadalje dolarjev na milijone k nam, ker ne brigajte se za posvetno blago, ker blagor ubogim na duhu, kajti njih je nebeško kraljestvo.

Take odgovore dobivajo oni, ki hočejo danes kritizirati vnebovpijoče razmere pri raznih cerkvenih občinah. In kdo ne pomisli, da imajo kritikarji prav? Kdo se ne spomni Rev. Hribarja, o katerem so svoja dni trdili, da je odnesel tisočake iz Clevelanda, a pustil je za seboj podrtije v cerkvi? In takih Hribarjev je na tisoče, ker danes teško dobiš Samaritana med Kristovimi nasledniki, pač pa jih dobiš mnogo, ki imajo dve ali tri bančne knjige vse popisane z \$\$\$\$\$\$. In kadar zgubi kakav stvar svoj prvotni namen, kadar postanejo razmere gnjile, tedaj se išče zdravila.

Veliki angleški list "North American", ki shaja v Philadelphiji, je poslal svojim naročnikom celo vrsto vprašanj, med katerimi so bila sledeča vprašanja najbolj zanimiva:

1. Ali mislite vi, če opazujete današnji verski položaj, da bo sledilo kako duševno prebujenje, prevert ali novo verstvo današnjemu nadvse slabemu verskemu sistemu?
2. In če ste o tem prepričani, na kakšen način se bo to po vašem mnenju zgodilo?

In prišlo je na tisoče odgovorov na ta vprašanja. Eden najbolj zanimivih odgovorov je prišel do Charles W. Eliota, ex-predseda vseučilišča v Harvardu. Ta učenjaki mož pravi:

Meni se zdi, da se po vseh Zjedinjenih državah razprostira nov verski sentiment, poseben med mladino.

Ta sentiment se prav malo briga za razne ceremonije v cerkvi, za odredbe in zakramente, dogme in prepričanje, pač pa navdihuje ta sentiment navdušenje za družino, soseda in celo človeško družbo.

In ta moderni sentiment razvija novo vrsto kristijanstva, ki ima za podlago le one nauke, katere je učil Jezus, in glavni nauk in načelo nove vere bo: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe, in sveto pismo nove vere bo pa dogodek, katerega je Jezus povedal o usmiljenemu Samaritanu.

Torej čutijo tudi že v najbolj učenih ameriških krogih, da današnji cerkveni sistem ne odgovarja več samaritanstvu in ljubezni do bližnjega. Čutijo, da se preveč dolarjev nabranih steka v privatne žepke božjih namestnikov kot pa za samaritanstvo do bližnjega.

Cene.

Pavla Rovan.

Cene je stopil izza ogla v stari, oguljeni obleki. Hlačnika sta bila razcafedrana; desnega je manjkalo do podkolena. Bila sta z njim zakrpana oba komolca sukneje. Na telovniku ni bilo znati, kje so bili prišiti gumbi. Le podlaga je kazala svojo rujavo oguljeno barvo. Ruta, bolj podobno čunji, je tesno ovijala njegov koščen vrat. Izpod klobuka je gledalo dvoje vodenih oči. Posinele ustnice so šepetale poluglasno ter se večkrat razširile v čuden smeh, joku podoben.

Stopil je izza ogla z mrakom vred. Hrbet zgrbljen in vpojnjen, glavo sklonjeno na prsi, nemiren pogled, roke v žepu; kakor grešnik, hudodelec, ki se skriva z morilnim orožjem. Od morja je pihal mrzel veter in stresal njegove kosti. Leden mraz je bil tukaj; tam v Rantovi žganjarni pa je vabila zelenkasta luč v toploto. Tudi pijani glas čevljarja Petra je bil topel in vabljuj. Črez vse vabljujiva pa je bila tista velika steklenica, polna žganja. Cene je ni videl, a čutil jo je, in ob samih misli mu je postalo toplo in sladko. En sam požirek: Kriplane v žile, oči zableste, usta se nasmehnejo samo ob sebi, nevede zakaj. Tudi misli, ki so se zgubile za hip v mrak, so ga obkolile, objele in zarile svoje ostre kremplje v njegovo dušo. Zato je vstopil brez obojavljanja — povabljen gost.

Kakor mu je bilo v mislih, takoj je videl: V kotu je mežikal čevljar Peter s krvavimi očmi; od ust pa se mu je cedilo na roko. Njegov sosed, rudeče lični mesar, je požiral zadnje konce iz frakelnja in tolsti obraz se mu je skremžil, ko je porstavil praznega na mizo. Pri mizi kraj štedilnika je vrtil učitelj Jerman kozarec vina prav po uradniško. Pisar Petras pa je iskal zadnje vinarje po žepu, da si ga privoščijo še en požirek. Vedel je sigurno, da ima samo še eno desetico in bo morala zadostovati za pol meseca.

Cene je nagnil frakelj in požrl. Kri mu je planila v žile, oči so zablestele, v srcu mu je bilo toplo in sladko. Misli, ki so se zarile v dušo, so držale trdno in niso spustile. In Cene je hipoma vstal. Kakor sodnik v sodni dvorani, kadar izreče sodbo, je stopil k steklenici in jo zagnal v luč. Par pijanih hreščočih glasov je nejevoljno vskliknilo. Gospodinja je vpijala in nejevoljno iskala vžgalic. Cene se je zgubil; zabij je nastal zunaj komaj slišen šum in Cene je bil nazaj, predno je bila prižgana luč. Segel je v žep in vrgel denar na mizo. Gospodinja ga je vzela mrmraje: "Kar je več, naj bo za strah." Vstal je učitelj, vstal je pisar; vstali so vsi, kakor na povelje, ter se odpravili k odhodu. Niso še prestopili praga; ko je pridrel gospodar v spodnji oblek in vpil: "Gori, gori, vse mi bo zgorelo!" Njegove izbuljene in prestrašene oči so potrdile besede. V hipu so bili zunaj in se sami prepričali. Visoko se je dvigal plamen nad Rantovo streho, kjer je imel seno. Dvigal se je ter se zapodil tudi na streho stanovanj. Rant je tulil, kot žival, kričal in tekal okoli hiše. Gospodinja je vila roke, ihtela in klicala pomoči. A nihče ni naredil koraka rešitve. Razšli so se, vsak v svoj kot.

Cene se je ozrl na ogalu na gorečo hišo, njegov nekdanji dom. Sklenil je roke in šepetal: "O Bog, ki vidiš in veš vse, odpusti meni ubogemu grešniku!" Sladko in toplo mu je bilo v srcu, v duši ni čutil več krempljev ne boja. Naslonil se je na stari zid in zamislil:

Kdaj je bilo? Kakor včeraj, se mi zdi. Bil sem najboljši posestnik v tej okolici. A prišel je ta prokleti žid in me zapeljal. Sel sem po svojih opravilih, on pa me je čakal na pragu. Vabile so tiste zelene oči, vabila je njegova tolsta roka, vabil je tudi glas: Pridi na požirek. Požirek je sledil požirku. Opravila so ostajala, doma je plakala in tarnala žena z edinim otro-

kom. Počasi je šlo nizdol; kos zakosom je prodajal. Sla je tudi hiša in kupil jo je Rant. Zena mi je umrla lakote, bede in žalosti in gorja. Kmalu ji je sledil otrok. In tega si krivi prokleti žid in tvoje zelene oči, ki so vabile. A prišel je dan obračuna. In zdaj sva si enaka. Trpel sem in sem bojeval, a nisem mogel drugače. In radi tega trpljenja te prosim, Bog, ki vidiš in veš vse, bodi mi milostljiv in odpusti meni ubogemu grešniku.

—Našim naročnikom bi priporočali, da si pred svojimi stanovanji ali pa pred vratmi nabavijo posebne omarice za pisma in časopise. Iz vsake škatle cigar se da narediti taka omarica. Na prednjo stran se prilepi ime dotičnega, ki tam stanuje. S tem prihranite pismonošom in našemu raznašalcu obilo hoje. Mnogokrat se mora dolgo na vrata trkati, da kdo odpre, če se pa list potem pusti za ključko, pa navadno zgine ali ga pa otroci strgajo. To je potem večer vzrok pri-

tožbam, da stranke ne dobivajo lista. Če bi naši naročniki hoteli tako narediti, bi našemu raznašalcu precej olajšali njegovo delo in tudi pospešili, da se razdelitev lista, ki znaša sedaj v Clevelandu že 1100 naročnikov, hitreje vrši.

IZURJENI ČEŠKI knjigovez

B. F. PRIHODA

se priporoča Sloven-
cem v vezavo vsako-
vrstnih knjig, poseb-
no pripovednih in
mašnih. Lično delo,
nizke cene. * * *

Naročila sprejema
CLEV. AMERIKA,
6119 ST. CLAIR AVE.

Najboljše domače VINO

Rojakom po Ameriki se priporočam v obilna naročila izvrstnega domačega vina. Nad petnajst let že pošiljam domače vino skoro vse države, kjer prebivajo Slovenci, in vedno so bili vsi naročniki zadovoljni z mojim vinom.

Vsem odjemalcem voščim veselo praznike!

FRANCES LAUSCHE,
6121 ST. CLAIR AVE.,
CLEVELAND, O.

JOHN GRDINA,

SLOVENSKA GOSTILNA IN DVORANE.

Slavnim društvom se priporočam za oddajo moje velike, dobro opremljene dvorane za društvene veselice in za vse slavnostne priitke.

Gostje so vselej domače postreženi z dobro pijačo. Vsem Sloven-
cem se priporočam in jim želim VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Na razpolago je tudi pet dvoran za društvene seje.

6021-25 ST. CLAIR AVE.

Pozor **Pozor**

Pomlad se bliža, sonce ogreva s svojimi žarki našo zemljo in vsakdo si želi obleči lahnejšo spomladansko obleko, zato se priporočava cenjenim rojakom za likanje, čiščenje in barvanje vseh moških in ženskih oblek

Iz stare in umazane obleke dobite od nas obleko ki zglada kot popolnoma nova.

Začela sva s popolnoma novo urejeno čistilnico in likalnico oblek z raznimi stroji, in najina dolgoletna skušnja v tej stroki, vam jamči, da bodeva vsa naročila točno, kar najbolj vestno in najceneje izpolnila.

Rojake in brate Hrvate prosiva, da nama v najinem podjetju ohranijo svojo nadaljno naklonjenost. Naj velja geslo: Delavec k delavcu.

Želeč vsem našim znancem veselo Veliko noč, kličeva na svidenje!

Brata Kunstelj,
New York Dry Cleaning Co.
6603 ST. CLAIR AVE.
Telefon Princeton 2125 W

POZOR! PIRUHI!

Ker se bližajo velikonočni prazniki, priporočam slavnemu občinstvu veliko zalogo doma prekajenih šuldrov, želodcev šunk, jezikov in pristnih kranjskih klobas.

Imam tudi vsak dan sveže goveje, telečje in svinjsko meso ter veliko zalogo perutnine. Postrežem vsakega odjemalca s svežim blagom in najnižjimi cenami.

Se priporočam za mnogobrojni obisk

FRANK VESEL,
mesar in prekajevalec.
4030 ST. CLAIR AVE.

Nekaj vpogleda v naše narodno življenje.

Mi Slovenci smo v najožjem stiku z brati Hrvati. Da ni avstrijske vlade, bi danes živeli skupaj na eni zemlji brez medsebojnih mej, poznali bi en jezik, eno pravico, eno domovino. Ni vzroka, zakaj bi se Hrvatje imenovali drug narod kakor mi Slovenci. Naši priljubljeni pesniki so vedno povdarjali v svojih pesmih, da "Slovenec in Hrvat, za uvijek brat in brat". Mi Slovenci se ne smemo ozirati na brate Hrvate kot kak drug narod, ne smemo misliti, da so Hrvatje manj vredni kot mi. O ne! Hrvatska domovina je rodila več junakov kot naša, hrvatsko domovina je imela več narodnih mučenikov, ki so pustili svoje življenje na žrtveniku narodnega boja. Ali mari mislite, da Slovenci sovražijo Hrvate ali narobe? Ne. To je delo avstrijske vlade, katere načelo je, da mora narode med seboj razlikovati, medsebojno zaplesti v prepire, da potem avstrijska vlada laglje ribari v kalnem. Iz svoje domovine ste prinesli naziranja, da Hrvatje niso toliko vredni kot Slovenci! Pomnite, da to naziranje ni pošteno ali pravilno, pač pa so vam to vcepili v srce oni, katerim so Slovani trn v peti! Slovenec, pomni, da smo bili nekdanj rodni bratje s Hrvati. Isti jezik, vera in potomstvo, vse to nam je bilo skupno. Ker se pa v naši stari domovini drugače vladati ne da kot da se cepijo narodi med seboj, zato je tako, da Hrvat misli, da Slovenec ni dosti vreden, da Slovenec misli isto o Hrvatu. Izobraženi, ljudski, narodni voditelji so pa vedno povdarjali najožji stik med tema dvema narodoma. In na isti način skrbi vlada za to, da se Hrvatje in Srbi med seboj prepirajo. Hrvatski in srbski jezik je ravno eden in isti. Edina razlika med tema dvema narodoma je, da Srbi

spadajo k pravoslavni cerkvi, neovisni od Rima in papeža, toda verujejo isto kot katoliki, le tega ne, da bi bil papež nezmožljiv in vrhovni poglavar nad vsemi katoliki. Z veseljem pa vidimo danes, da se hrvatski in srbski narod čimdalje bolj približujeta, kar je pač ugodno znamenje za bližanje slovanske edinosti.

Prosimo vas, rojaki, kadar vas kdo vpraša, kdo ste, odgovorite vedno: Slovenec sem! Ne recite, da ste Kranjec, Štajerc, Korošec, Primorček! Datam ste rojeni, toda Slovenci! Vi govorite slovensko, ne koroško. Ravnajte se po vzgledu Amerikancev. Ko Amerikanca vprašate, kaj je, bo vam rekel: "American!" Amerikanec vam ne bo odgovoril, da je Ohajčan, Pensilvenčan, Newyorčan ali Floridčan. On pozna edinstvo naroda, in zato je ponosen in kaj drži na sebi. Ravno tako moramo mi Slovenci biti ponosni na svoj rod, na svoje matere, na svoje očete, ki so krevaveli stoletja pod tujim pritiskom, pa so vendar ohranili mili slovenski jezik! Da pa živijo Slovenci danes na Štajerskem, na Koroškem, Primorskem, v Italiji, temu so krive politične razmere v Avstriji. Avstrija je preveč pametna, da bi narod razdelila v eno samo provincijo. Ne, narod bi prehitro prišel k pameti! Treba ga je razdeliti na Korošce, Štajence, Kranjce Primorce, itd., da se medseboj prepirajo, med seboj sovražijo, potem je pa za našo avstrijsko vlado nad vse lahko tako razdražen narod vladati. Ali mislite, da bi imeli toliko bojev med seboj, če bi živeli skupaj, vsi v zavesti, da smo Slovenci? Avstrijska vlada že ve, zakaj hujska Štajerce nad Kranjce, Korošce nad Primorce, Kranjce nad Korošce! Ona ima od tega dobiček. Če bo rekel Slovenec, da je Štajerc, potem se ne ve, če je Nemeček ali Slovenec, kajti na Štajerskem je večina Nemcev, zakletih sovražnikov Slovencev. Torej če hočete pokazati barvo, in če

ste Slovenec, povejte vedno, da ste Slovenec, ne pa Štajerc, Kranjec ali Primorček! Naš list se je leta in leta trudil, da bi v Clevelandu, kakor tudi drugod pridobil pošteno ime slovenskega naroda za naš narod. Pet ali šest let nazaj nismo drugače nazivali kot Austrians ali "Grajners". Danes pogledajte ameriške časopise v Clevelandu in po drugih naprednih naselbinah. Vsi ameriški časopisi pišejo le o Slovenceh, in nikdar več o "Grajners" ali "Austrians". Ime "Austrians" je sramotno za nas, kajti Avstrija je za nas le mačeha, kateri je slovenska mladina prisiljena izročiti svoje najboljši moči v mladih letih, da živijo za 6 krajcarjev na dan kot sužnji in branitelji nemških interesov v Avstriji. Zakaj ima ravno Nemeček največjo besedo v Avstriji? Zakaj ne Slovan, ko je vendar več Slovanov v Avstriji kot Nemcev? Vi, ki ste še slepi, in želite "blaženo" nemščino, najsibo kjerkoli, spoznajite, da vam je Nemeček največji sovražnik, ki bi vas udušil, kakor hitro bi mogel. Vi, ki ste prišli v Zedinjene države, pomnite, da ste prišli sem z namenom, da si poboljšate, da se otresete morečega jarma avstrijske vlade, da napredujete, da postanete v resnici napredni, neodvisni, pravi Slovenci, zavedajoči se povsod svojega naroda, katerega ljubite!

Kdor pravi, da je "Avstrijec" ta ne ve, kaj govori. Samo v Jolietu še imenujejo angleški listi Slovence "Avstrijce". Kajti tamošnji "katoliški" list skrbi v prvi vrsti, da so Slovenci katoliki, in šele potem skrbi, ali pa nič, da so tudi zavedni sinovi svojega naroda! Kjer se duhoven vtakne v narodno življenje naroda, tam propade narodnost na prvem mestu, in stopi na isto mesto fanatizem, klerikalizem. Ohranite vero svojih starišev v svojih srcih, nihče vam jo ne trga, toda vedno vselej in najprvo tudi Slovenci, pošteni in zvesti sinji naroda. Da pa verujete, to je va-

ša stvar, radi katere vas ne bo nihče zaničeval.

Da ni nesrečne, klerikalne avstrijske vlade, marsikak sin našega naroda bi danes srečno živel na svoji lastni grudi. Tudi ker nam tujci na naši lastni zemlji gospodarijo, ker so tujci zapeljali našo rodno zemljo na beraško palico, smo morali odvzeti palico v roke in romati po svetu, dokler si nismo poiskali druge domačije. Da je naša Slovenija svobodna, nikdar se ne bi zbrali Slovenci v tolikem številu v Zedinjenih državah. Pogledajte na Srbijo. Srbi štejejo kakih 60.000 v Ameriki, toda jih je več kot Hrvatov v Ameriki pol milijona, a mi Slovenci, katerih je avstrijska vlada našela poldrug milijon, pa štejejo tu 160.000 duš. Zakaj ostaja srbski narod doma, mi pa, ki živimo pod tujjo avstrijsko vlado, se selimo v tujino?

Da, mnogo se da o tem napisati, mnogo premisliti, in črke so — mrtve! Treba je, da se v vaših srcih obudi narodna zavest, treba je, da ste vsi narodni delavci, ki se borite za svoje interese. Narod, ki se sam sebe spoštuje, ni podlaga tujčevi peti! Tak narod ima napredek. Zavednost svojega dela, to naredi moža, ki je povsod spoštovan in čislán. In mi Slovenci smo kolikor toliko zreli in sposobni narod, da se nas prišteva med kulturne narode. Delajmo, da si pridobimo tudi spoštovanje pri vseh drugih narodih, bodimo resni, trezni, delavni in čvrsti v vsakem poštenem boju, kjer se gre za naše pravice in obstanek.

KAM V NEDELJO?

Se vpraša vsak, a odgovor je lahak. Pridite v kavarno Vinko Pristava, kjer lahko igrate na biljardu, domino, šah in drugo. Pijete dobro belo in črno kavo, čaj, limonado in razno drugo pijačo, in če je kdo lačen, se tudi po želji potolaži želodec. Pri vsem tem vtm svira glasovir. Za obilen obisk se priporoča Vinko Pristov, 5915 St. Clair ave. Fri-44

Pozor rojaki v Clevelandu in okolici.

Pazite kam denete vaš teško zasluženi denar

Posebno kadar kupujete hišo in drugo posestvo. Judovski agent ima zlata usta in sladko besedo, da vam stvar napačno razloži, da kupite, naj bo kar hoče, in po tem se za celo življenje kesate, kar vam pa nič ne pomaga. Kajti vse govorjenje je neveljavno ako ni zapisano na pogodbi, agent neče vedeti o ničemer, kar ste govorili, in ko ga iščete, ga pa mogoče ni več na istem mestu.

Zatorej rojaki, ako kupujete kako posestvo ali hišo, ali hočete kaj dati zavarovati, se lahko zmenite pri meni, čeravno ne znate angleško. Dobite me lahko vsak čas, ker stanujem v Clevelandu že 23 let in tu ostanem toliko časa, dokler me ne odnesejo na drugi svet.

Se priporočam rojakom

JOSIP ZAJEC,

1378 E. 49th STREET.

CLEVELAND, OHIO

TEL. CENTRAL 6494 R

VESELO VELIKONOČ

želiva vsem prijateljem in znancem. Ker se pa objednem pričrenja pomladanska sezona, ne zamudiva te prilike priporočiti vsem znancem in prijateljem najino bogato zalogo izgotovljenih moških oblek, dežnih plaščev (rain coats) raznega svilnega, platnenega ali volnenega peririla, kakor srajc, spodnjih hlač, ovratnikov, nadalje krasnih raznovrstnih krav, domačih klobukov, čepic, slamnikov iz najfinejše slame, kakor panama in drugih.

Izdelujeva tudi obleke po meri po najnovjšem kroju, in najfinejšega blaga po najnižjih cenah.

Naša krojačnica kakor naša trgovina je cenjenim rojakom po svoji solidnosti gotovo dobro znana in smelo lahko trdiva, da vsakteri, ki kupi pri nas, ostane naš stalni odjemalec. Poskusite torej še vi, ki niste še naši odjemalci in prepričali se bodete o resničnosti naše trditve.

PRIPOROČAVA SE VAŠI NAKLONJENOSTI IN VAS PRIJAZNA POZDRAVLJAVA

6205 ST. CLAIR-AVE. BELAJ & MOCNIK, 6205 ST. CLAIR-AVE.

Grešne duše.

J. Ferdo O

Zunaj je bila mrzla zimska noč. Snehilo je v debelih kosmičih in polsprasketaje so padale snežinke ena za drugo na tla. Vse naokrog je bilo tiho, če zdaj pa zdaj je potegnili horja in prinesla s seboj čudno pšajajoče, zategle glasove. Za trenotek se je razlegnil tja po nočni tihoti tudi grad, oduren glas ponočnega ptica, ki je čudno odmeval od velikega, temnega gozda.

V daljavi je svetila iz mrtvašnice luč. Naladno so plapolale sveče in komaj, da so s svojimi žarki prodrle gosto sneženje zunaj. Za hip je zgledala včasih luč, potem se je pa zopet pokazala in njena svetloba je segala tja do pokopališnega zidu, ki se je vlek ob zidu mrtvašnice, skoro tikoma ob nji. Na drugi strani pa je peljala cesta dalje proti cerkvi.

Mrtvašnica je bila visoko zasnežena. Skoro do oken ji je segal sneg. Vhod je bil skoro popolnoma zamet, le ob vrhu so se temno čitale nerazločne, temne konture črnih vrat. Ob pokopališčnem zidu je stal visok, vitek topol, ves pokrit s snegom, ki se je majal ob vsakem najmanjšem vetru in sipal sneg doli na vrata mrtvašnice.

V mrtvašnici pa je sedel stari grobokop Jernač. Obleden je bil v staro, raztrgano obleko, v roki pa je imel velik molek, na katerem je pridno prebrl jagode. Obraz mu je bil zaraščen kot obrabljivača moša, z očmi se je zagledal v mrtveca, ki je ležal pred njim na odru blizu okna. Bil je to neznan berač, ki je padel ponoči v temi v prepad nad cerkvijo in se ubil. Ni bil to star mož, — tudi brk se ni imel mnogo, — toda raztrgana obleka in pa mnoge gube na obrazu so ga delale starejšega, morda kot je bil. Tik nad levim očesom je imel veliko, zevajočo rano, katere se je še držala strjena kri, obraz mu je bil pa ves spačen in se je z nekimi čudnimi, groznimi nasmehom režal v grobokopa. Jernač ni mogel prenesti tega pogleda, globoko je vdihnil in se vsedel tja v kot na novo, za tega neznanca pripravljeno krsto.

"Bog ti bodi milostljiv, tuješ, ako si umrl v grehu," je pomislil sam pri sebi in s sočutnim pogledom se je zopet ozrl nanj. "Prišel je ta človek v to vas, morebiti ravno na potu proti domu, pa ga dohitela smrt. Odšel je morebiti že davno, še kot nezkušen mladenič ven v tujino iskat sreče, a je ni našel. In v tem ga je prijelo morebiti silno, neznanostno hrepenenje, da bi videl še enkrat svoj dom, mater, sestre in brate. Ni se ji mogel popotnik ustavljal, siloma ga je vlelo srce proti domači grudi. In uiti tega mu ni dopustila kruta usoda. Prevaran v svojih sanjah je tu storil smrt, morebiti še daleč od svojcev, od doma."

Tako je premišljeval Jernač in hudo mu je bilo pri srcu. Temneje je stisnil v roki molek, glavo pa je sklonil globoko na prsa. Domislil se je svoje usode in zdelo se mu je, da je ista, kot tega ubogega neznanca. Tudi on je odšel kot mlad, nezkušen dečko ven v svet iskat sreče, pustivši doma mater in sestrico. Hodil je po svetu vse križem, brez cilja in tako napravil najlepša leta svojega življenja. Po petindvajsetih ali tridesetih letih — saj ni veliko različka, kajti leta tteko hitro — pa ga je zgrabilo neko čudno domotožje in ni se mu mogel ustavljal. In prišel je potri na duhu in pohabljen na telesu v domačo vas, hrepenel, da bi še skoro objel ljubljeno mater in drago sestrico, ki je bila takrat, ko je on odhajal od doma, še majhno dekletce. In takrat ga je zadelo ono bridko razočaranje. Kajti ves njegov up in nada, — mati in sestrica — so počivali že davno na pokopališču in komaj je še našel njihove zapuščene grobove, vse porastle s plevelom in grmovjem. — Od takrat je bil na svetu sam, čisto sam. In ker

je umrl tisto leto stari grobar Tomaž, je Jernač dobil njegovo službo. Od tistega časa je preteklo že bogve koliko let, a vedno se je še rad spominjal onih časov, posebno, kadar je imel čuvati ponoči in je sam sedel z njim v mrtvašnici.

Vsi ti spomini so se vrnili staremu Jernaču, ki se je popolnoma zatopil vnje in pozabil na vse, kaj se godi okoli njega. Takrat pa se mu je nenkrat zazdelo, kot da sliši tam pri oknu neki šum in zbudil se je iz globokega premišljevanja. Z nekimi čudnimi strahom je pogledal proti oni strani. Zdelo se mu je, da vidi zunaj med burjo in sneženjem neznanca, ki se mu je režal z zlobnim nasmehom notri v mrtvašnico. Bil je podoban mrtvecu, ki je ležal tik pred njim na odru. Ravno tak naguban obraz, globoko vdobljene oči, nad levim očesom pa veliko zevajočo rano in pa režea usta.

Jernač je v strahu in zmedenosti na pol vstal in strmel v neznanca, ki je nenkrat zopet zginil. Še dolgo je strmel v okno, končno pa se je zmučeno sedel nazaj na krsto.

"Ni lepo od tebe, neznanec," je pomislil, "da prideš kar tako iz same zlobnosti motiti mrtvega potnika in mu še sedaj po smrti ne daš miru in pokoja. Dosti je, da si ga ponoči spjel do prepada, da se je ubil, ne mu še sedaj po smrti kaliti miru. Zadosti je že na svetu pretrpel za svoje grehe in vsaj po smrti si je zaslužil pokoj. Grešniki smo pa vsi in nikogar ni, ki bi bil brez greha, kajti takšen je že človek, da je nagnjen bolj k slabemu in hudemu, kot dobremu."

Tako je mislil Jernač v svojem srcu in se ozrl na mrtveca. Zdelo se mu je, da njegov obraz ne kaže več zlobnega režanja, ampak da počiva na njegovih blelih, upadlih licih mir in pokoj. Naenkrat je občutil še več sočutja do njega, kot preje in pomiloval ga je v svojem srcu. Videl je, da leži tuji mrtvec z vsem telesom na levi roki, ki je bila vsled pada zlomljena in tudi drugače zelo potolčena. Zazdelo se mu je, da sam čuti bolečino v roki in stolpil je proti odru, da bi jo potegnil tuju izpod trupla. Ko je pa zagrabil za njegovo ledeno mrzlo roko, je zopet pri oknu nekaj zaškrtalo in zopet se je prikazal grdi neznanec s spačenim obrazom. Někdar se ni bilo staremu grobokopu tako čudno pri sren, kot tedaj. Pogledal je na mrtveca in zdelo se mu je, da odgovarja s svojim režecim obrazom grdemu neznanu zunaj. Takrat pa spusti mrtveca za roko in s čudnim, groznim krikom je planil proti oknu, kjer je neznanec zopet hipoma zginil. Pri tem pa se je spodtaknil ob staro krsto, ki je stala v kotu, svečnik se je podrl nanj. Jernač pa se je zgrudil onesveščen na tla. Plamen sveče je prišel v dotiko s starimi trhljmi krstami in kmalu je bila

mrtvašnica v plamenu.

Takrat nekako pa so šli ravno ljudje k zornicam. Zagledali so mrtvašnico, iz katere je notranjščine že švigal plamen. Vedeli so, da leži mrtvi berač notri in hiteli so gasiti, da rešijo njegovo truplo. Zelo so se čudili, ko so zagledali poleg njega na tleh onesveščenega Jernača. Spravili so ga s snegom k zavesti in odpeljali iz mrtvašnice. Pogledal je še enkrat na mrtveca in se blazno zakrohotal. V mrtvašnici je ostal še mrtvi neznanec.

Njegov obraz ni izražal več zlobnega, režeciga nasmeha, ampak je bil pokojen in miren. Kajti v svojim trpljenju je zbrisal zadnji madež greha s svoje duše...

Učitelj: Zakaj ima žirafa tako dolg vrat?
Učenec: Ker ima glavo daleč proč od života.

Pepček se je urezal v prst in se dere kakor bi ga drli. Mati prihitela vse prestrašena in išče košček platna in medicino, da bi rano obvezala, kuharica pa zakliče Pepčka:

Vtakni prst v usta in sesaj. Pepček uboga in vpitja je kolec.

Mati: Pogledj no, to je pa res dobro. Ali to vedno pomaga zoper rane?

Kuharica: Zoper rane ne, pač pa zoper upitje.

Svetnik Strigalica je nepričakovano stopil v sobo in zasabil svojo ženo, ko se je poljubovala z mladim doktorjem. Ta je hitro pograbil svoj klobuk, se poslovil in odšel.

— Ana, kaj naj zdaj storim? je besen zaklical svetnik Strigalica. Kaj naj zdaj storim?

— Sema, je odgovorila žena, nadaljuje tam, kjer je oni nehal.

Andrej Jarc,

Prva in največja slovenska krojačnica in izdelovalnica oblek.

Slavnemu občinstvu se priporočam v izdelavo vsakovrstnih oblek po meri in po najnovjšem kroju. Cene oblekam, ki so narejene pri meni, so nižje kot drugod. Delo je vedno prve vrste, garantirano. Za obleke rabim vedno le najboljše blago. Prva in največja slovenska čistilnica in likalnica oblek. Kdor ima poškodeno obleko, naj jo prinese k nam, in mu garantiramo dobro popravilo in delo.

Želim vsem odjemalcem in rojakom vesele velikonočne praznike

ANDREJ JARC,

6110 ST. CLAIR AVE.

Neodvisen slovenski krojač, ki ni v trgovskem društvu pod kakšno komando.

Cafe Carniola

ANTON KOLAR, JR. lastnik.

3222 LAKESIDE AVENUE.

Priporočam svoj fino urejeni saloon rojakom delavcem kjer boste vedno pošteno in čisto postreženi. Voščim vsem Slovincem vesele velikonočne praznike.

ZAVAROVALNINA.

Vsak pameten mož skuša, da se na kak način zavaruje sebe in družino v slučaju bolezni ali pa hitre smrti. Dolžnost vsakega je tudi podaljšati življenje in skrbeti za zdravje. On lahko to naredi, če ima prebavljalne organe vedno v redu. Kakor hitro opazi

SLAB APETIT,
BRUHANJE,
TEŽAVE V ŽELODCU,
SLAN JEZIK,

MORA
TAKOJ
RABITI

ZAPRTJE,
HRBTOBOL,
TEŽAVE V SRCU,
HIPNO SLABOST,

TRINERJEVO AMERIŠKO GRENKO VINO.

To zdravilno vino mu hitro in gotovo pomaga, ker popolnoma očisti prebavljalne organe, ne da bi povzročilo kake neprijetne simptome, in prežene iz telesa ostanke hrane, ki so ostali neprebavljeni.

Ozdravi tudi bolešne dele prebavljalnih organov in poživljuje te organe, da lahko opravljajo svoje delo brez pomoči. Prežene zaprtje in vse druge posledice. Rabite to veliko zdravilo, kakor hitro opazite enega izmed gorej omenjenih simptomov, kajti s tem si boste prihranili bolezen. Da vam

naraven apetit, telesno moč in svež spomin.

Da vam tudi novo veselje do življenja, dober telesni sestav, trdno zdravje kjer je le mogoče.

PO LEKARNAH. ZAVRNITE PONAREDBE.

JOS. TRINER,

IZDELOVATELJ IN FARMACIST.

1333-39 So. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

ČISTA ZDRAVILA.

Vsa zdravila, ki se prodajajo v naši lekarni so popolnoma čista, sveža in imajo pravilno moč. Če jih rabite, kakor zapove zdravnik, boste gotovo imeli uspeh. Praktična znanost v lekarskem poslu povzroči uspeh v lekarni. Zanesljiva oseba, ki ima za seboj leta skušnje v lekarni, vodi

SLOVENSKO LEKARNO

Lekar se zanima za vsako vašo željo. Posebno se trudimo, da naredimo zdravilo ravno tako kot so predpisana. Prinesite zdravniške recepte k nam in gotovo boste zadovoljni z uspehom.

National Drug Store, — Slovenska Lekarna,
VOGAL E. 61. CESTE IN ST. CLAIR AVE.

ZA VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Kakor navadno potrebuje vsaka družina kaj novega za praznike, se tudi jaz cenj. Slovencem in Slovenkam najtopleje priporočam v nakup vsakovrstne

ŽENSKÉ IN OTROČJE GOTOVE OPRAVE.

ovedanj je p...
ja, skušali so upe...
obravnavo, toda vse za...
Guverner Glyn je zavri...
adnjo prošnjo za pomilo...
je, in morilec ne preo...
družega kot smrt.
edeljo dopoldne so opa...
električni stol na ka...

V zalogi imam garantirano čisto sveže in moderno blago, kakor sledeče: Ženske fine spomladanske suknje, obleke z žeketom, princes obleke, bluze, korzete, vsakovrstne otročje obleke, suknjice slamnike, vso opravo za novorojenčke, kakor tudi vso žensko in otročjo spodnjo obleko in drugo. Znano vam je, da imam v zalogi vedno najboljše

čisto in sveže blago.

Torej če ste prijatelj čistega in svežega blaga, in če si želite pri nakupu prihraniti kaj denarja, ne preišljajte dolgo, kje bi kupili, kje bi mogli dobiti najboljše blago po najnižji mogoči ceni, pač pa pridite samo k meni, kjer dobite vse zgoraj navedeno blago po vedno nižji ceni kot kje drugje. Posebno se priporočam vsem cenjenim nevestam v nakup

finih poročnih oblek,

vencev, tančic, šopkov, kakor tudi vseh drugih potrebščin, ki se rabijo ob tej priliki. Vsaka nevesta dobi pri meni lepo poročno darilo. Ob tej priliki želim vsem Slovencem in Slovenkam vesele velikonočne praznike. Za obilni obisk in podpiranje mojega podjetja se najtopleje priporočam in vam bom tudi vedno hvaležen.

BENO B. LEUSTIG,

6424 ST. CLAIR AVENUE.

OPOMBA: Varujte se tistih trgovcev, ki prekupujejo starino in jo vam prodajajo za sveže blago po visoki ceni ter pravijo, da je za Kranjce vse dobro. Ker me je nekoliko rojakov vprašalo, če sem v trustu, zatorej odgovarjam vsem cenjenim Slovencem, da nisem nikdar bil v trustu in tudi nikdar ne bom, ker se zavedam, da od delavca živim. Torej pazite dobro, kje kupujete svoje potrebščine.

V mraku.

Božidar Borko

Poročnik Ljuba Simič se je naslonil na blazine in pogledal skozi okno. Zunaj je bila pozna jesen. Teško je šlo, a premagal je samega sebe in se vzdignil. V agoniji solnčnega dne so blesteli zadnji rumenkasti listi, kakor krpe viseci tuhtam po drevooredu. Na siphah so se barve lomile, prelile v neko motno tvarino, ki je trepetala po sobi in budila čudne slike v razdraženih živcih ranjenecov.

Simič je bil ranjen pri Bitolju. Boril se je brez vsakega navdušenja. On se čudi, kako je sploh prišel v vojaško službo, ko je držal puško v roki, mu je vselej prišla misel da se takrat tudi njegovo telo spremeni v mehanizem, ki mora vršiti, kar je predpisano. Nič drugega kakor mehanizem. Tovariši ga niso posebno ljubili, ker je Simič že na lici nosil tak izraz, ki ga drugi niso imeli. Kakor da bi ne bil Srbin, potomec kraljeviča Marka in Jugovičev. Preziral je junaštvo, ki mora človeka radi boja za obstanek. Toda zoprstavljal se ni kakor se puška sproži na pritisk človeške roke.

in sedaj je Simič ranjen. Pet jih je vsakem najmanj v rami in sival sneg dolgi mrtvašnice.

V mrtvašnici pa je se v grobokop Jernač. Zgreda je bil v staro, raztrgano ko. v roki pa je imel le, na katerem nosi glavne zvonoj njihove rodne hrabe in trka na vsako okno, na vsako srce...

"Ph, sentimentalnost," je si mislil Simič in začel misliti, kako se naj umiri in zaspi. Na jutri se ni mislil! Pomislite, jutri se odloči, kako preživi krizo svoje rane. Zdravnik pravi: ali žagamo nogo, ali umiramo celil? Kake izraze rabijo ti zdravniki? Zagali bi Simičevo meso kakor dva ali kaj jednacega...Mehanizem brez duše... Toda, če ne

odžagajo, poročnik Simič umre, njegova lastna eksistenca izgine, mehanizem razpade v atome...

"Proketo je vse," je sklepal in se jezil, zakaj nimajo drugi takih misli. Njegov tovariš Lažič je umiral na bojnem polju in Simič je v gromenju topov slišal njegove besede: "Srečen sem, ker bo domovina srečna". Čudno, da Simič ne čuti te sreče. Njemu samemu je uganjka.

Med tem se je popolnoma zmrčilo in barve so zunaj ugasnile, videlo so se zvezde na nebeškem oboku. Drobne, kakor usmijljene oči starih ikon. Na hodniku so se slišali koraki in ženski glas. Kmalu so vstopile dve osebi; prva strežajka, druga pa...?

Njegova mlada žena Ljerkal Strežajka je nosila majhno svetilko, ki je razlila svetlobne valove v velikih, krvavordečih lisah. Nehote je zatisnil oči in se vrgel nazaj na zglavje.

"Spite?" ga je vprašala strežajka in dvignila svetilko, da mu je vsa svetloba šinila na lice. Ljerkal je stala izza nje.

"Ne spim, ne morem zaspati," je odgovoril Simič vznemirjeno.

"Nekdo vas išče, menda vam ne bo škodilo par besed."

"Ne, čutim se boljšega" je odvrnil in res se mu je zdela, da bolečina odpušča.

Strežajka se postavila svetilko na nočno omarico in se odstranila s tihimi koraki, odmevajočimi nekje daleč v mraku.

"Ljuba, ti si tukaj?" ga je ljubeče pozdravila Ljerkal in s poljubi rosila njegove žejne ustnice. Solze so ji tekle, sijajne kot bi v vsakej solzi blestela njene oči. Svitloba jej ožarila lice sveže in prelestno v žalosti. Simič se je hipno podal globokemu čustvu ljubezni in misel ga je nehote prenesla v neko samostansko cerkev, kjer je videl Madono v taki svitlobi, v takih solzah in tako razširjenih rok, ki so vabile k sebi ljubeče in trpeče...

"Ljuba, ti ozdraviš, kaj ne?"

ga je ljubeznivo vprašala Ljerkal in mu pogledala globoko v oči.

"Ozdravim?" Nehote se je stresel, kakor bi mu hladna voda šinila skozi telo.

"Ljerkal, ti veš vse — čemu skrivaš sama sebi?" Simičeve besede so bile zopet hladne, misel pa v bolniški sobi.

"Nogo bodo žagali," je čez nekaj časa rekel ženi.

"Moj Bog! To ne sme biti! To je strašno!" Ljerkal je trepetala v neprijetnem presenečenju. Njen obupen glas je vzbudil nekega ranjenca, da je glasno zavpil.

"Govori tišje. Toraj, če ne bodo žagali, bomo pa umirali."

"To je strašno, ah, jaz ne vjamem!" — "Boš kmalu vrjela. Simič se je je čudil samemu sebi, da ima toliko hladnokrvnosti. Govoril je čisto mirno, kakor bi vojakom dajal dnevna povelja. In to je mnogo to je vse! Čestokrat je mislil, kakšne občutke ima človek na smrt ni postelji. Sedaj vidi. — Nič strašnega. In ljubosumen je bil v življenju. Sedaj si lahko misli, da bo njegova Ljerkal čez nekaj časa s tistimi sladkimi ustnicami poljubljala drugega moža, ki bo kipel v zdravju in strasti. Nič strašnega. Simič mora umreti, ker to zahteva na rava. In njegova žena se mora omožiti, ker je mlada, zdrava. Kako smešno je pomisliti, da bi ona objemala njega — pohabljenca, z leseno nogo — Boga mi, tako smešno — in smešno — stsi se je Simič vedno izogibal.

"Ljerkal," šepetaje tiho.

"Ljuba moj!"

"Jaz umrem, a ti se omoži!"

Ona se je nagnila k njemu in poljubila njegove ustnice strastno, strastnejše kot kedaj poprej.

"Ne muči me, dragi ljubljeni!"

Simiču je postajalo vedno slabše. Glas mu je bil tih, saj je trebalo veliko truda, da je tako dolgo govoril. Drugi na njegovem mestu bi tega ne ne storili — toda Simič se premaga, kakor vedno. — Ljerkal je ihtela, kakor bi v solze izlivala

brezmejno gorje svoje duše.

"Moj dragi, ljubljeni!"

"Govoril sem preveč in tudi misel mi škoduje" — je sklepal Simič s strahom opazovaje, da bolečine rapidno naraščajo. — Skozi pol odprte tripalnice je motril igro svitlobe in mraka, ki sta se borila v sobi. Mrak je podlegel, potem se je pa vzdignil, napel vse moči in je planil nad svitlubo.

Svitilka vgaša... Morala boš iti, Ljerkal. Kmalu pride zdravnik, ne sme te najti tukaj. Tudi tovariši se bude."

Ljerkal se je vzdignila, mu podala roko in vroče poljubila potno čelo.

Tiho je šla po sobi in Simiču se je zdela, da stopa čez njegovo srce. Korak za korakom odmeva v globini ter glasno vprašuje, ali še ljubi njene oči, ki svetijo kakor zvezda; njena usta, ki gorijo kakor plameni in njeni grudi, ki so bele kakor sneg...

"Ljubim, ljubim!"

Simič se je zdrzil v hipnem snu. Obrnil je glavo, toda Ljerkal ni bilo nikjer.

"Odsila je, in sedaj sem sam!"

Mraz mu je šel skozi ude. Razdraženi živci so mu predstavili Ljerkal v objemu z drugim, Njegovo ljubečo ženo! Stisnil je pesti v ognju ljubosumnosti in vdaril po Ljerkal. Zažarelo je v očeh in padle so svitile solze — kakor njene oči.

"Ti si mrtev, — saj si mi dovolil," mu je rekla in Simič je videl, da pod zemljo res leži materija njegovega življenja. Toda duh, čemu blodi okrog? In čemu muči Ljerkal prelestno, mlado, svežo...

Simič je zopet zaspal. Premagale so ga bolečine in misli.

***

Poročnik Ljuba Simič se ni pustil operirati. "Čudak, sramota za srbske oficirje," so pravili. Drugi dan je umiral in v agoniji proklinjal vojno, ki v krvi potaplja narod. Umiril se je za večno še le v mraku, ko je zunaj blestela rumenkasta svitloba in je listje šepetalo v večernem vetru...

VABILO

slavnim društvom in cenjenem občinstvu
v Collinwoodu naznanje.

SLOV. PODPORNOST DR. S. A. V.

VABI SKUPNO VSE SLOVENSKO
OBČINSTVO NA VELIKO

PLESNO VESELICO.

KI SE PRIREDI

DNE 12. APRILA 1914.

V GRDINOVH PROSTORI, STOP 117 WATERLOO RD.

ZAČETEK OB 3. URI POPOLDNE.

Pri tej priliki se bo izžrebalo tudi veliko krasnih
dobitkov v prid društvene blagajne.

**Vstopnina \$1. Žena z možem prosta. Dekle
s fantom prosto. Prosta pijača in lunch.**

Prijatelje poštene zabave vabi k veliki udeležbi

ODBOR

POZOR

Ker še marsikomu ni znana moja trgovina, naznanjam cenjenemu občinstvu, da se nahaja na 3855 St. Clair Avenue.

Pri meni lahko kupite vsakovrstne čevlje, kakoršnje si pač morete poželeti. Da pa v resnici lahko vsakemu ustrezem in postrežem, sem se potrudil, da sem dobil v svojo prodajalno čevlje, ki so priznane kot najboljše. V moji trgovini lahko dobite najfinejše čevlje za dečke, deklice, fante, žene in može, tako da, ni treba nikomur iti iz moje prodajalne praznih rok.

Vsem Slovencem in Hrvatom se priporočam za obilen obisk ter želim vsem srečne in vesele velikonočne praznike! Vam dobro znani

JOHN TRATAR, 3855 ST. CLAIR AVE.